

Prolog⁹

Hieronymi

Hieronym⁹ in prologo suo inter agiographa ponit eam: qd si esset: tūc esset liber iste de tertio ordine canonis veteris testamenti. Sed qz de nullo ordine est: vt diximus in plogo super ioseph: dicimus qz Hieronym⁹ accipit hic diffusus agiographa: vt sc̄z includat apocrypha que ab ecclesia recipiunt: quo rum veritas manifesta est: s̄z auctor ignorat: vt ē Ecclesiastic⁹/ Sapientia / Judith / Machabeorum / Tobie / Pastor. Qm̄ igis lingua chaldeā hebreo sermoni vicina est: habens Hieronymus virtusqz lingue buius peritū iterprete: qzqd ille hebreis verbis exp̄lit: ipse latino sermone exposuit: sub brevis et quasi vni diei labore. Ex iam dictis patet materia hui⁹ libri. Auctor ignorat ē: cui tamē int̄ctio circa materiam versat. Utilitas ho magna est: sive finis. s. instructio moralis: circa opera pietatis: ad quorū studium nos puocare intendit auctor exēplo tobie. Modus agendi sive continentia libri talis est. Primo ostēditur genus et patria tobie: et tempus captivitatis eiusdem. Secundo qualis fuit eius cōueratio in captivitate: et etiā ante. Tertio qua-

liter fuit exēcatus. Quarto de legatione minoris tobie ad gabelū: et de uxore eiusdem: et redditu ad patrem cum uxore sua sara. Quinto de illuminatiōne maioris tobie. Sexto ponit canicū in quo tobias deū laudat et benedicit: et hierusalē et populum captiuat̄ exhortat̄ ut ad deū conuertant̄: In quo etiā pp̄phetauit de excidio hierusalē: et reēdificatione eiusdem. Ultimo agit de destructione niniue: quā similiter pp̄phetauit tobias: et de reuersione minoris tobie cum uxore et filiis ad sacerū suū raguelē: mortuo s. patre suo: ubi in senectute bona mortu⁹ est: cōpletis. xcix. annis.

Explicit Proemiu[m] auctoris.

Eiusdem reuerendissimi in christo patris domini Hugonis r̄c. plogi sancti Hieronymi in libru[m] Tobie Expositio.

Q Chromatio et heliodoro r̄c. Hunc libro p̄mitit Hieronymus prologū ostendens modū et causam translatiōis: dicens: Chromatio et heliodoro r̄c. a Exactionis: id est instantis petitionis. Et hoc dicit Hieronym⁹: quia illi petebant instanter ut ipse transferret libru[m] tobie de chaldeā in latinū: quā linguā nō bene sciebat hieronymus: licet esset multū affinis lingue hebreę. b Secantes i. remouentes. c Agiographa memorat i. dicebant esse de agiographis. Glo. Potius et verius dixisset in apocrypha. Tel large accipit agiographa quasi sanctorum scripta: et nō de numero illorū nouē: que p̄prie dicunt agiographa: que sunt de catalogo: hoc est de numero

Libri Tobie La. I

vigintidu[m] libror̄. Cōsistit em̄ catalogus in pentateucho: et octo pp̄hetis: et nouē agiographis. d Feci satis desiderio: id est satis feci trāsferēdo. e Hō tamē meo stu-

dio: id est nō meo labore: qz Hieronym⁹ nō trāstulit a chaldeō: sed habuit iudeū peritū loquacem in lingua illa: qui ei hebreice exprimebat: et ipse latinis litteris exponebat. Tel sa- tis feci vestro deside- rio: sed non meo stu- dio: et sit datiu[m] cas⁹: hoc quod dico meo studio: quia emulsi me lantant. f Utri- usqz: id est hebreę et chaldeę. g Lo- quacem: id est in- terpretē. Interpres est qui de una lingua scit trāsferre in aliam. h Unius diei la- borem. Ita potuit esse ad litteram. Tel hoc dicit: quia liber tobie brevis est: et brevis fuit labor in translatiōne eius. i Acci- to: id est adūcato. k Notario. Notari⁹ est qui primo no- tat in scedula. Libra- riū ē: qui scripta sce- dularum in libris redi- git. l Orationi- bus: quibus pro me oretis.

Explicit prologus.

Incipit liber Tobie: Capitulum I.

T Obias extribu et ciuitate nep- talim que est in superioribus galilee supra na- son: post viam que ducit ad occidentem: in sinistro habēs ciuitatem sephet: cūm ca- pus esset in diebus salma-

Explicit expositio prologi sancti Hiero- nimi in libru[m] Tobie.

Reuerendissimi in christo patris domini Hugonis r̄c. Cardinalis postilla super librum To- bie incipit. Expositio Capi. I

Obias ex tribu r̄c. Primo ostendit quis de qua tribu: de qua ciuitate fuerit: et situm ciuitatis describit: et quid in captiuitate egerit. Comendans ergo psonam ab opere eo qz in captiuitate positus: viam domini non deserebat: dicit: Tobias r̄c.

T Liuitate nep- talim r̄c. Glo. Inter illos adductus: de quibus dicit: Primo tempore alleuitata est terra cabulon: et terra neptalm: et nouissimo aggrauata est via maris r̄c: Esai. ix. a. Hec In- terlin. vult qz tobias captus fuit in p̄ma captiuitate duarum tribū et dimidię: quam fecit theglathphalasar. iiiij. Regum xv. f. De illa enim intelligif illa auctoritas Esai: Primo te- pore alleuitata est terra r̄c. Sed text⁹ sequēs p̄trarius est: qui eum captū in diebus salmanas: qui septem tribus et dimi- diam captiuitavit. iiiij. Regū. xvij. a. Solorio hui⁹ dicta est in introitu huius libri.

T In superioribus galilee: id est in superiori parte galilee: vel in superiori galilea. Huc enim sunt galilee: sc̄z galilea gentiū: et galilea iudeorum: ut dicunt. p Maason: nomen loci est hic: Alibi pro psona accipitur.

q Ad occidentem: respectu hierusalē. Alter enim nishī dictu eset: nisi altius situs intelligere. r In sinistro: respectu sit mudi: qz attēdīs versa facie ad orientē: et a dextris ē auster: a sinistris ē aquilo. s Lū cap⁹ eset. Tobie captiuitas: hūani generis captiuitatē designat p regē oīm prauoz. s. diabolū: qz nos de patria cœlesti in hui⁹ exiliū valle delectis.

Libri

a Regis assyriorū. iij. Regi. xvij. a. b **D**ositus: dūctus cū osee rege israel in nimicē ciuitatē. c Mō deseruit: sic tob; et hieremias. d Fratribus. s. iudeis. e Genuo omnib⁹. i. multis. Tel omib⁹. i. nobilib⁹. f Lū iret. Inter gentes. s. g Omnes: p maiori pte dicit hic: fīm illā regulā Ticonū: q̄ q̄li de eodem agerēs: aliquā oēs ppter bonos laudam⁹: aliquā oēs ppter malos vitupam⁹: q̄ est se cūda regula. Et nota q̄ vſq̄ huc locū ē auctor de statu tobie in captiuitate: Nūc redit ad cōuersationē quam gessit aī captiuitatē.
 v. Regl. 12. g. b Fecerat. ij. Re gū. xij. g. i Omnia p̄mitua. i. p̄mitias v̄l p̄mogenita. k Et decimas suas: pri mas: secūdas: et tertias. l Omne decimationem r̄c. Dic oponit Beda i. Glo. qz cū plures eēnt decimē fīm legē: vt dixim⁹ sup Neemij. x. c. Dri ma enim erat leuitar: Nūc. xvij. Secunda erat in necessarijs ero gādis: q̄ ter i anno vi sitabat tēplū: Deut. xiiij. c. Tertia q̄ ter tio anno tñ siebat: ser uabat paupib⁹: Deut. xiiij. d. Mō igit̄ omnē decimationē ministrabat tobias p̄selytis et aduenis: sed tñ illā de tertio āno. Qd̄ verū est: Et de illa tñ loq̄ hic auctor: vt dīc Beda: Ut sit sens⁹: Oēm decimationem supple terij anni. Vl̄ etiā de secundis decimis p̄t intelligi: qz cū tobias nō posset ire ad tēplū ppter custodes regis: illas oēs dabant pau perib⁹: quas secū de bebat ferre. m Puerulus. Per hoc patet q̄ loq̄ auctor de statu tobie ante captiuitatē. n De tribu sua: fīm legē: Nūme. vlti. c. o Ab infan tia. Sic nō fecit heli: Mō sic pater iſtruxit filiū quē diabol⁹ ī manib⁹ ei suffocauit: vt dicit Greg⁹ in dialogo. p Lime re: filialiter. q Cū vroxre sua et filio. Argumentū q̄ fili⁹ tobie: minor. s. tobias: mat⁹ fuit ante captiuitatē. r Lū omni tribu sua. i. beniamin: quā captiuauit theglathphalasar. iij. Regū. xv. f. s Custodiuit aiam suā. Glo. Mō modo nō corpe: s̄ nec mente pollut⁹ est. t Et nūq̄. Expositio p̄cedentis. v Cōtaminat⁹ est: imo alios iudeos grauiter ar guebat. w In escis eoz: sicut etiā fecit daniel: et tres soci eius: Daniel. j. b. x Dedit r̄c. Glo. Qui memor est oīm speratiū in se. z In cōspectu salmanasar: sicut daniel ī

Tobie

cōspectu nabuchodonosor: Daniel. i. d. Et ioseph ī cōspectu pharaōis: Gen. xl. e. x Dedit illi potestatē r̄c. Glo. Sicut nabuchodonosor hieremij: Hiere. xl. a. b Per omnes iudeos. c Et ex his: donig a rege salmanasar. d Gabelū: quēdā cōtribulē suū. e Sub chirographo. i. sub p̄stitutiōe restituē di. f Dōd⁹ sc̄ dece talēta. g Lū regna ret sennacherib. Glo. Mō obloquij q̄ alibi dicit salmanasar: q̄ sennacherib: Erat ēm binomij. Vl̄ gene ralit̄ oēs reges medo rū sic vocabant: sicut egyp̄ti pharaones. h Erosos: q̄ exercitu ante bierlm amisi. iij Regl. xij. g. Et Ela. xxvij. a. i Cōsolabaf: ne in captiuitate deficeret. k Elunē tes. Glo. tā corpē q̄ mēte. l Estimēta. Glo. tā corpis q̄ mētis. m Sepultu ram. Glo. Hystice: Peccator: vt nec illo p̄ memoria in illis remuneret: Lali sepulta voluerūt p̄ies mī ho norari: iū seputuraz 4. Regl. 11. fūgīs a iudea: plagā quā circa eū de fecerat ppter blasphemā suam: et irat⁹ multos occideret ex filiis isrl̄: tobias sepeliebat corpa eoz. At vbi nūciatū est regi: iussit eū occidi: et tolli oēm substantiā ei⁹. Tobias vō cū filio suo et cū vxore fugiēs: nūd⁹ latuit: qz ml̄ti diligebāt eū. Post dies vō q̄dragitaq̄nq̄ occidēt re gē filij ipsi⁹. Et reuers⁹ ē tobias ad domū suā: oīsq̄ facul tas ei⁹ restituta ē illi. l Ca. II.

Ost hec vō cum esset p̄ dies festus domini: et factum esset prandiu bonum in domo tobie: dixit filio suo: Vlade et adduc ali q̄s ex tribu nr̄a timētes deū ut epulen̄ nobiscū. Cunq̄

re/dum ratione possimus agere. Deut. vi. c. Unde Matth. x. c. Si persecuti vos fuerint in vnam ciuitatem r̄c. Et Job. viij. g. Iesus autē abscondit se: et exiuit de templo. Et Actu ix. e. Paulus in spora dimissus est per murum. Et Matth. x. c. Iesus fugit in egyptum: et erat ibi v̄s⁹ ad obitum hero dis.

p Ost hec r̄c. r Dies fest⁹. i. festū aliqd. Sed q̄ festū nō detiniat i lsa. s De tribu nr̄a. Gal. vi. c. Opemur bonū ad oēs: maxie aut̄ ad domesticos fidei. t Timētes deū. Glo. Non eos qui corp⁹ tñ occidūt: Matth. x. c. Eccl. ix. d. Uiri iusti sint tibi conuiue: et in timore dei si

Expositio Cap. II.

R Ost hec r̄c. r Dies fest⁹. i. festū aliqd. Sed q̄ festū nō detiniat i lsa. s De tribu nr̄a. Gal. vi. c. Opemur bonū ad oēs: maxie aut̄ ad domesticos fidei. t Timētes deū. Glo. Non eos qui corp⁹ tñ occidūt: Matth. x. c. Eccl. ix. d. Uiri iusti sint tibi conuiue: et in timore dei si

tibi glorificatio. Job. xxxi. b. Si comedisti buccellā meā sol⁹: Luc⁹ xiiij. e. Ēdipelle intrare / ut impleas dom⁹ mea. Prover. xxvij. a. Ne comedas cū hoīe iūdo: et ne desideres cibos ei⁹. Sēn. Prīmū vide cū quib⁹ comedas q̄ quid comedas. a. Sta-
timq. Act. q. a. Factus est repente de celo sonus. Ibi Glo.

Melit tarda molim⁹/

na spūssanci gratia.

Sap. vii. c. Spiritus

vnic⁹ / multiplex / sub-

tilisi discret⁹ / mobilis

et. Unic⁹ ppter fidei

vnitatē: multiplex / p-

pter operū diuersita-

te: subtilis / ppter con-

templationē: discret⁹

q̄ discretionē: mobilis

q̄ obedientia. b. De

accubitu suo. l. de

mēsa. c. Reliquēs

prādiū. Glo. Libū

sie cibo corporis pfe-

rens. d. Occulte:

ne aliq̄ videns nūci-

aret regi. e. Tremo-

re: tyranni. f. Wer-

āmos. vii. c. g. Et

luctuz. Job. xx. d.

Lithara mea vers⁹ est

in luctū. h. Proxi-

mi. Glo. amici carne

nois / mō hoīis / inimi-

ciā. Eēcī. xxvij. a.

Ois amic⁹ dicit: ego

amicitiā copulaui: h̄ ē

amic⁹ solo noīe amic⁹.

Dich. vii. a. Molite

credere amico. i. Et

iterū sepelis mor-

tuos. Sille Job. xi.

a. dicūt apli ad iesum:

Rabbi / nūc q̄rebāt te

Iudei lapidare: et iterū

yadis illuc. k. Deū: q̄ pōt aīas / corp⁹ pdere. Matth. x. d.

l. Regē: q̄ corp⁹ tm. Proverb. xxix. d. Qui timet hoīez,

cito corrueit: q̄ sperat in deo subleuabil.

m. Fatigat⁹ / bo-

no acidiosus. Glo. Hede.

Memo miref si aliqui bona typice

malū; mala bonū significant: vt patet. q. Regl. xi. in dāvid et

yria: vt dīc Greg⁹. Si em̄ h̄ nō liceret: nūq̄ nigro arramēto/

h̄ sp̄ auro lucido nomē dei scriberet: q̄ de⁹ sp̄ ē lux. Sed si no-

mē diaboli calculo scribas cādido / tenebras nihilomin⁹ signifi-

cat. Lecat⁹ ḡ tobias / pplm israel significat: Ro. xi. b. Lecitas

ex pte cōtigit in isrl: fatigat⁹ a sepultura cēcar⁹ ē. Qui em̄ infa-

tilis in bonis opib⁹ p̄sistit: fidei lumē nō amittit: Ita sp̄ua/

liter fatigat⁹ dormit: q̄ vigilare / stare / viriliter agere / etiā cōfor-

tari negligit: Lui dicit: Surge qui dormis: et exurge a mor-

tuis: Eph. v. d. n. Juxta parietē: carni indulges. Cant. lij. c.

En ipse stat polt pariete nīm.

o. Hirūdinū / vel hirū-

dinis. Hirūdo em̄ in altū volat: et vir

iustus celestia meditat. Pō. Logitau dies antiquos / annos

eternos in mēte habui. Col. iij. a. Si cōsurrexitis cū christo:

que sursū sūt querite rē. Itē hirūdo nigra est / alba: et sile vir

iustus niger est p̄ tribulationes quas sustinet: sed albus est p-

pter premiū qđ expectat. Cant. i. b. Migrā sum sed formosa.

Col. iij. a. Mortui em̄ estis: et vita vīa abscondita est cū chri-

sto in deo. Roma. viij. b. Corp⁹ qđē mortuū est / ppter p̄ctm:

sp̄us / vīuīt / ppter iustificationē. Midus hirūdinis / cōuer-

atio viri iusti. Midus em̄ hirūdinis exteri⁹ asper est: interius

mollis: vīrobīg tenax: Sic cōuersatio viri iusti suavitatē ha-

bet mūde p̄sciētē: et asperitatē dure vīte: tenacitatē cōstantiē.

De hoc nido dicit Job. xxix. c. hoc est quilibet vir iustus: In nido meo moriar. Proverb. xxvij. a. Sīc aūs trāmigrās de nido suo: sic vir qui relinquit locū suū. Stercora hirūdi- nis q̄ cadūt de hoc nido: sunt diuitiē hui⁹ mūdi: q̄s vir iustus a corde suo abīcit et vt stercora p̄cīt. Phil. iij. b. Propter

quē omnia detrimentū

fecit: et arbitror vt ster-

cora / vt christum lu-

crificiam. H̄ec sterco-

ra dormiente iuxta pa-

rietē. i. pigrū carni in-

dulgentē / exceant: q̄z

calida sunt per nūmū

apetitum. Unde Se-

dechias rex iuda exce-

cat⁹ ē i rebblatha. iii.

Regū. xxv. b. qđ in-

fratūlīta hēc: et signi-

ficat mīlitudinē diuiti-

arū / vel nūmū amore

ipsarū. p. Exemplū Al. raduens

paticiē. Mā virtus. Al. raduens

in iſtitutē perficiē;

q. Corl. xij. c. Pro-

verb. xxvij. c. Ferrum

ferro eracuit: et bō ex-

acuer faciez amici sui.

Jaco. v. b. Exemplū

accipite fratres exitus

mali / lōganimitatē / et

laboris / patientiē p̄

phetaꝝ / q̄ locuti sūt

Thomie domini: Ecce

beaticamus eos qui

sustinerūt: Suffere. 7. 8. a.

B. B.

est cōtristatus cō-

tra deum: sicut Job.

j. d. dicit: In omnib⁹

hīs nō pecauit lob labīs suis rē. Proverb. xij. c. Mō cōtrista-

bit iustū quicqd ei acciderit. Item Glo. dicit hic. i. Pet. iij.

d. Quia a domo dei incipit iudicium. Unde Eēch. ix. c. A

sacrario meo incipite. Mō est fili⁹ q̄ nō corripit. Proverb.

xij. d. Qui parcit vīge odit filiū suū: q̄ aut̄ diligēt illū: istāter

erudit⁹. q. Corl. xij. b. Paul⁹ tanq̄ puer colaphicat / ne tanq̄

iuuenis extollat. r. Immobilis: cū temptaret / dic Glo.

s. Omnibus diebus: non dicit noctibus: quia vt dicit

Glo. tota vita iustū dies est. t. Reges. Glo. Baldath /

eliphāc / sophar. v. Irridebant. Omēs enim qui p̄ie vi-

uere volunt in christo / p̄secutionem patient. q. Timoth. iij. c.

Et Job. xij. a. Derideb̄ enim iusti simplicitas. y. Spes.

Glo. i. utilitas spei: x. Ubi est. q. d. nūsc̄. z. Pro qua-

quasi mercenari⁹: Mōl em̄ aut̄ vt serui deo timore seruūt:

aut̄ vt mercennari⁹ / mercedē temporalē querunt: idcirco bea-

titudinem que est ipse deus / mūc̄ rēcipiunt: ita dicit Glo.

a. Increpabat eos. Glo. Vir sanctus etiā irrisus / incre-

patus / a charitate nō cessat. Unde: Charitas patiens est / be-

nigna est rē. j. Corint. xij. b. b. Filij sanctorū sumus.

Glo. Sācti debem⁹ esse similes patrib⁹. c. Cū tam illam:

id est futuram inquirim⁹: pro illa fideles sumus: Heb. vli. c.

d. Datur⁹: p̄ gratiā. Gratiā aut̄ dei / vita eterna. e. Eis.

Glo. p̄seuerātib⁹ nō incipientib⁹: vītima semp est expectanda

dies hoīis. Matth. x. c. Qui p̄seuerauerit vīsc̄ in finem salu-

erit. De hoc Eēcī. xj. d. Ante mortē ne laudes hoīem quēc̄:

qm̄ in filiis suis agsc̄it vir. Luci. j. g. In sanctitate / iusticia

corā ipso rē. Lauda em̄ cū capite subef offertī i sacrificio dei. Levit. 9. c.

Cū ludētibus: vt i choris. Unde patet hoc esse peccatum. Lui enā signū est: qr sp ad sinistrā vadūt. Et Hiero dicit: Sit pōt esse qn cōtactū dīgitū vel dēpīsiōe pedis tēptatio surget. **Un lliere.** xy. d. Nō sedi cū cōcilio ludētū: et gloriātū sū a facie manū tuę: Sol sedebā/qm̄ amaritudine implesti me.

P. 25. P. Nō sedi cū cōsilio vanitatis etc.

Et beatus Gregorius in dialo-

go dicit: de quadā pu-

ella q̄ vidit i celo gau-

dū fīgū: Lui dicit

beata fīgo: Sivis esse

cū istis nō cōmīscas

te cū ludētib⁹. b. **Ali**

scui. Glo. qr risus do-

lore miscebi⁹ etc. Pro-

ver. xiiij. b. c. In le-

vitate: mēs. d. Am-

bulant: de virtu i vi-

giūm. e. Prebūl. l.

eis nō p̄seit. f. Cirū

autē cū r̄c. Glo. vt

tibi fructū facerem/ni-

mēs maledictionē sten-

tilatis. g. Mon-

cum libidinē car-

nis. Ecce quanta pu-

ritate debet accedi ad

cōiugū. tñ spe prolis

principaliter. h. Et

aut ego r̄c. Glo. Mi-

hi teinere diffiniām⁹

q̄ nobis dubia s̄t: deo

diffiniēda reseruem⁹.

Matth. vii. a. Noli-

te iudicare et nō iudi-

cabūm. Roma. ii. a.

Inexcusabilis es o hō

ois q̄ iudicas: In quo

em iudicas alterum/te

ipsum cōdemnas. Ea-

dē em agis q̄ iudicas.

Miro alij cōser-

uash. Glo. qd verū

E. Mota tobias p̄mo cecat⁹ postea illumiat⁹: iudaicū pp̄lin si-

gnificat: q̄ mō est cēc⁹: h̄ i fine illumiabif. Sarā vō septēira/

significat gentilitatē. Septē viri ei⁹: s̄t tpalia repetitiōe septē

dierū decurrentia. H̄i septē viri occisi sūt: et sara tradita est to-

bic. i. amo tpaliū ē extract⁹ i gentilitate: et ipsa ē cōiuncta chri-

sto/fide/spe/et charitate. k. Ap̄e: intactā dicit Glo. l. Ad ē

em r̄c. Glo. q̄si nescio qd horū sit tu nosti. m. Cōsiliū. Un:

Quis consiliari⁹ eius sūt: Roma. xi. d. et Esa. xl. c. n. Fue-

nt. Glo. id est p̄st̄erit. o. Liberabit⁹: a te ne deficiat/dicit

Glo. p. In corruptiōe. Glo. Qui legitime certauerit/cō-

ronabit. q. Timoth. ii. a. Qui p̄seuerauerit saluus erit: Mat-

thi. x. c. q. Ad misericordiā r̄c. Glo. Misericorditer

coripis/et flagellas oēm filiū quē recipis. Heb. xiiij. b. l. Ad

em delectaris. Glo. Quē creasti/pdere nō vis. Un. q. Re-

gū. xiiij. d. dixit mulier ad dāvid: Non vult deus animā pire.

Ezech. xviij. g. Molo mortē pētōris r̄c. s. Post tēpestā

tem. Glo. corporis v̄l ai/vel v̄rūs. Un: Post tenebras spero

lucē: Job. xvij. c. Itē post tēpestātē pēnitētiē dat dñs trāquil-

litatē glorie. Luc. xxiiij. g. Oportebat christū pati r̄c. q. Li-

moth. ii. b. Fidelis sermo: Nā si cōmōrtui sum⁹ et cōiuemus:

si sustinebim⁹ et cōregnabim⁹. Itē post tēpestātē temptatio-

nū: dat dñs trāquillitatē cōsolationū. P. Scōm multitudi-

nem dolorū meorū r̄c. t. Et post lachrymationē r̄c.

Matth. v. a. Beati q̄ luget: qm̄ ipsi p̄solabunt. Prouer. xiiij.

b. Lor qd nouit amaritudinē aīq̄ sue: in gaudio ei⁹ nō miscebit

extraneus. v. In tēcula: id est sine fine. x. In illo tem-

pore exaudite sūt. i. impletę sūt. y. Amborū. l. tobie

et sarę. z. In cōspectu. Glo. q̄ in b̄sp̄laciōto. a. Miss⁹

est angel⁹. A. Mytice: Angel⁹ iste est christ⁹ fil⁹ dei. Un.

Esa. ix. b. Vocabit nomē ei⁹ magni cōsilij angelus. b. Rapha-

phael: medicina dei. Un dicit Glo. Raphael/medicina dei:

missus est dñs in mū-

dū: qui de seipso ait: t. Matth. 9. b.

Nō est opus valenti-

bus medicus: sed ma-

le habētib⁹. c. Reci-

cate. Glo. ab angelis.

Expo. Ca. iii.

T. Situr cum tobias pu-

taret orationē suā ex-

audiiri: vt mori potu-

isset: vocavit ad se tobiā filiū

suū/dixitq̄ ei: Audi fili mi-

verba oris mei: et ea in cōrde

tuo q̄hāsi fundamētū con-

strue. Cū acceperit deus ani-

mā meā: cōrpus meū sepeli:

et honorem habebis t̄ mātri

tuę omib⁹ diebus vite eius.

Ademor em̄ esse debes que

t̄ quāta pericula passa sit in

vtero suo ppter te. Cū autē

t̄ ipsa cōp̄leuerit tempus vi-

te sue: sepelies eaz t̄ circā me.

k. Omib⁹ autē diebus vite

tuę h̄abeto deum i mente: et

caue ne aliqui peccato cōsen-

tias: t̄ h̄ermittas h̄cepta dei

nostri. Ex substāntia tua fac

elemosynam: et nōli auerte-

re faciem tuam ab v̄llo pau-

pere. Ita enim fiet: vt nēc q̄

te auertatur facies domini.

q. Quō potueris/ita esto mis-

ricors. Si multiū tibi fuerit:

y. Amborū. l. tobie

et sarę. z. In cōspectu. Glo. q̄ in b̄sp̄laciōto. a. Miss⁹

est angel⁹. A. Mytice: Angel⁹ iste est christ⁹ fil⁹ dei. Un.

Esa. ix. b. Vocabit nomē ei⁹ magni cōsilij angelus. b. Rapha-

phael: medicina dei: missus est dñs in mū-

dū: qui de seipso ait: t. Matth. 9. b.

Nō est opus valenti-

bus medicus: sed ma-

le habētib⁹. c. Reci-

cate. Glo. ab angelis.

Expo. Ca. iii.

T. Sit cū tobias r̄c. d. Au-

di fili mi.

Glo. Qui me debes

imitari. Un. Eph. v.

a. Estote imitatores

dei sic filij charissimi.

Et nota p̄mo invitat

tobias filiū suū ad au-

diendū legē dei t̄ reti-

nēdū. Parū em̄ pdest

audire: nisi retineatur

corde: et impleat ope.

Un. Jaco. i. d. Estote

fatores tñ/sallētes vos/

metipso. Deinde in-

uitat ad oga misericōdie.

Et p̄mo ad oga sepul-

tūre mortuozib⁹: Un

acceperit r̄c. e. In

corde tuo. Glo. In

itelligētia. f. Quasi

fūdamētū: religiōis.

Esa. lvij. d. Funda-

mēta generatiōis t̄ ge-

neratiōis fuscitabis: t̄

vocaberis edificator

sepiū: auertens semi-

tas iniqratū. g. Lor-

pus meum sepeli.

Nemo carnē suā odio

habuit. Eph. v. f. Glo. Corpora sepeliēdo quasi sacrosanctū

depositū terre cōmandam⁹: q̄ reddenda t̄ glorificanda in re-

surrectiōe credim⁹. h. In Matrī tuę. Eccl. iq. a. Sic q̄ the-

saurisat: ita t̄ qui honorificat matrē suā: Qui honorat patrē

suū: sōcūdabif in filiis. Exo. xx. b. Honora patrē tuū et ma-

tre tuā. Et Levit. xx. b. Qui maledixerit patri vel matrī

morte moriat. i. Circa me. Glo. Simul viuūt sc̄i/et si-

mul sepeliunt: quorū in vita eadem fides/eadem in morte re-

quies. k. Dicibus. Glo. Nō dicit noctib⁹: qr tota vita iu-

storū dies est. Mota: Primo inuitauerat tobias filiū suū ad

custodiā legl: t̄ ad oga misericōdie: Nūc ostēdit per qd hoc

possit fieri. l. H̄abeto deū. Glo. charitatē dei/fidē/spē.

m. Consentias. Glo. q̄ est souere vel tacere cū possis ar-

guere. n. Et substāntia tuā. glo. non de rapina. Pro-

verb. iq. b. Honora dñm d̄ tua suba: t̄ de p̄mitijs frugū tua-

rū da paupibus. Eccl. xxxij. d. Qui offert sacrificiū et suba

pauperū: q̄sī q̄ victimat filiū in p̄spectu partis. o. Et nōli

quertere r̄c. Glo. Debēs enim diligere p̄mū tuū sicut te

ipsū: Levit. xix. d. Un. Visitās speciē tuā nō peccab: Job.

v. d. Itē Lu. vi. e. Oi petēti te tribue/fm facultatē tuā:nō

ex tristitia/aut ex necessitate. H̄ilarē esī datorē diligēt de⁹. q.

Lor. ix. b. Eccl. xxv. b. In oī dato h̄ilarē fac vultū tuū r̄c.

p. Et nec a te. Date et dabit vob: Lu. vi. f. Eccl. xxv. b.

Da altissio fm donatū ei⁹. q. Misericordis. Beati em̄ mi-

Libri

a Libenter. Glo. Voluntas a deo pensat nō dati quātitas.
Proverb. xvij.a. Spirituū pōderator est dñs. b Prēmīū
eīn rē. Eccl. xxv.b. Qm̄ retribuēs ē dñs; t septies tuū red
det tibi. c Thesauricas. Cū: Thesaurate vob thesauros
i celo rē. Matth. vi.c. d In die necessitat. Glo. Judi
cij: vbi nemo sibi sus
ficeret si misericōda de
ficeret. e Liberat.
Glo. Redemptio aīg
Al. tempertire viri. p̄alē diuitie: Pro
verb. xiiij.b. Et alibi. s.
Al. boni Daniel. liij.e. Pecca
Depe. dis. t.c. miroz
Et qd facit

f Ps. 72.
Leuit. 19.c.
Deut. 24.c.
Matt. 7.b.
s. dis. in. p̄in.
45. dis. c. licez

Perdes oīns q forni
cans abs te. Et qd nō
suffic bona facere nisi
etia abstineat a malis:
ido post admonitionē
ad bonū hortat tobis
as filiū suū fugere ma
lum: t ita docet pfecta
iusticiā. b Et pter
vxorē rē. i. p̄et vxo
rē tuā nulli mulieri ad
miscearis. c Scire:
necdū facere. k In
tuo verbo: necdū fa
cto: d Dñari p̄mit
tas; et si aliquī fit/ non tamē regnet. Roma. vi.b. Nō regnet
peccati in vestro mortali corpe. m In ipsa eīn initū.
Ps. 35. Ibi ceciderunt q opaꝝ iniquitatē. Et Eccl. x.b. Initū oīs
peccati supbia. n Dis p̄ditio. Glo. Nō omis vel angeli: mē
tis vel corporis. o Restitue. Leuit. xix.c. Nō morabif
opus mercenarij tui apud te v̄sq̄ mane. Prover. ij.d. Ne di
cas amico tuo: vade t reuertere: t cras dabo tibi: cum statim
possis dare. Job. xxxi.b. Si negau paupib qd volebat: t ocu
los viduꝝ expectare fecit: p d ab alio oderis. Qd tibi
nō vis/ alij ne feceris. q Eide rē. Nota ordinē doctrinę
tobiꝝ/ quā habuit ad filium. Primo docuit eum qualit se ha
bere deberet ad deū: Ubi dixit: Audi fili mi ſoba oris mei rē.
Secundo/ qualiter ad parētes: vbi dixit: Cū accepit deus rē.
Tertio/ qualiter ad pauperes: vbi dixit: Ex substātia tua rē.
Quarto/ qualiter ad ſeipſum: vbi dixit: Attēde tibi fili mi rē.
Quinto/ qualit ad ſubditos ſeruētes: vbi dixit: Quicūq̄ ali
quid tibi rē. Sexto qualiter ad oīns: vbi dixit: Qd ab alio rē.
Perfecta est igitur doctrina t eruditio tobis. f Me aliquī
rē. Aliud mandatū naturalis iusticiē affirmatiū ſc̄i/ habes
Matth. viij.b. Omnia quecūq̄ vultis vt faciant vobis homi
nes/ t vos facite illis. s Dñanem tuū cum esuriēb: nō dicit cūn diuitibus: Main res pauperū dare diuitibus fa
cilegiū ē: vt dicit Hieronym⁹. Ps. Dispergit dedit pauperi
bus. Eſaie. liij.c. Frange esurienti panem tuū rē. Helis̄us
liij. Reg. liij.a. precepit vasa vacua impleri/ nō plena. Luci
xiiij.c. Cum facis coniuuiū/ voca paupes/ debiles/ claudos/
cēcos/ t beat⁹ eris. Job. xxxi.b. Si comedī buccellā meā fo
luer: t De vestimentis. Eſa. liij.c. Cū vider nudū operi

Tobie

eum: id est elemosynā tribue/ vt operib⁹ misericordie iniusti
peccata ſepeliant. v Dñanem: cōſolatiōis. x Cūn:
cōpationis. y Sup lepulturā. Glo. Memo eīt qui vi. 3. Reg. A. 2.
uit t non peccet. Eccl. vij.c. Sed nota qd nō p̄cipit fieri pa
rentalia/ que phibita ſunt: ſed aliquem ritum nobis ignotum

innuit. Ut forte ad cō
ſolationem parentum
post ſepulturam iuber
ſieri cōuiuia: qd opus
est misericōde. Uel forte
ſup tumulo mortui u
ber fieri elemosynas.
z Cum peccato
ribus. Glo. id est im
prio ne dederis: id eīt
ne cōuiueris cum pec
catoribus: quia ex cō
uictu mores formant.
A Sapiente. Glo.
Nō a ſtulto: i quo nō
est. b Perquire:
Omnia ſac cum con
ſilio: Eccl. xxiij.b.
c Omni tempo
re. Qui pleuerauerit
hic ſalu⁹ erit: Matth.
x.c. et. xxiij.b. d Be
nedic. Glo. cogita
tionib⁹ verbis opib⁹.
e Alias tuas. Atti
ones et affectiones et
cogitationes. f Di
rigat: ad ſe. Eccl. cc
xvij.c. In omib⁹ vīs
dep̄care altissimū: vt
dirigat viam nā in ve
ritate. g In ipso:
nō in mūdo vel i alio.
h Permaneāt:
firmiter. Myſtice: Wy
ſuſiſtēt. i Indico etiā tibi
ſili mi rē. Pater ad

filiū. k Decē talēta: decē p̄cepta. l Dñu adhuc rē.
an incarnationē. s. tēpore moysi: Exod. xx. m Gabelo:
pplo iudaico. n Chirographū: p̄missiōis. Exo. xix.b.
Cūcta q locū est dñs faciem⁹. Uel chirograph⁹ eīt debitū
pctōz: de quo Col. ii.c. Delens qd aduersū nos erat chiro
graphū decreti: qd erat contrariū nob: t ipsū tulit de medio
affigēs illō cruci. o Sup memoratū pōd⁹ argenti
cūſtodiā mādator. p Restituaſ: id eīt p̄ca dimittas
t gratiā conferas. Ps. Misericordiā t veritatē diligir deus Ps. 5.
gratiā t gloriā dabit domin⁹. q Nō timere: pauper
tatē: tribulatiōes. r Serimus: in hoc mūdo. s Abi
ta bong: q nec ocul⁹ vīdit/ nec auris audīuit/ nec in coe bois i. Cor. 4.
ascendit q p̄parauit de rē. Eſaie. liij.b. t Habebum:
in futuro. v Si timuerim⁹: timore: de quo Job. xvij.
d Timor dñi ipſa eīt ſapiētia: t recedere a malo intelligētia.
Unde: Timens deū t recedens a malo: Job. j.a. Eccl. i.c.
Timor domini expellit peccati. Mas qui ſine timore eīt nō
poterit iuſtificari. Expositio. Ca. V.

t Eīc respondit tobias: omnib⁹ ſc̄i p̄missis audi
tis. Proverb. xvij.c. Qui prius responder qd audi
at: ſtultum ſe demonſtrat eſſe t confuſione dignum.
y Omnia quecūq̄ rē. Glo. Nō nobis exēpli vt: ſan
ctis patrib⁹ in omnibus obediamus. Unde: Honora patrē
tuū t matrē tuā: vt ſis longeuus ſuper terrā: quā dominus
deus tuus dabit tibi: Exo. xx.b. z Ignoro. Nota indo
leni boni pueri: Omnia p̄mittit qd faciet: t de pecunia nō cu
rat. a Sed neq̄ viam rē. Simile Daniel. xiij.f. d
xit abacuk: Domine babylonem non vidi: t lacum nescio.

a Chirographū. i. litteras. b Splendidū. i. facetus et alacris. c Ali modo ponit splendidū Eccl. xxxi. c. Splendidū in panib⁹ bñdicet labia multoꝝ. d M̄gincutuz. Nota cingimur opaturi: succingim̄ ituri: accingim̄ pugnaturi: pr̄e cingim̄ m̄istraturi: Et chris⁹ ministrare yenerat mō m̄istra ri: et angel⁹ h̄ nō m̄i nistrari. Matth. xx. d

Mō veni m̄istrari sed m̄istrare. e Para

tū. Talis debet esse ois religiosus: sic pa-

ratus ad omia. Unde Aug⁹. Tere obediēs

mādatū non p̄crasti-

nat: sed parat manus

op̄i pedes itineri: lin-

guam voci. f Elfi

te habem⁹. i. vñ es

tu: vñ vñ venisti hu-

g. Ex filiis israel.

Hoc totū ver⁹ fuit s̄z

nominis interprtatio-

nē. Isrl̄eni interprtat

vir vidēs deū: et ipse

erat de angelis viden-

tibus deum: Matth.

xvij. b. Et acarias. i.

adiutor: et fili⁹ ananias

.i. glorie dei: Et h̄ in-

nuit enām Glo. g

Fr̄ez nr̄z. Glo. An-

geli enī apud sanctos

manēt: Boni enī q̄q-

les angelis et cohēre-

des et p̄cues sunt futu-

ri: Unde apud abraā

hosipitati sunt angelis:

Gen. xvii. a. Apud

loth: Gen. xix. a. h

In monte egba-

thanis. Glo. Lui-

tas sc̄or i mōte: pec-

carorū in valle posita

est. i Gostine: id

est expecta. k H̄di

sno. Glo. Nihil line

p̄silio patris agendū

decrevit. l Admi-

ratus. Glo. quia su-

bito occurrerat qđ yo-

lebat. m Ingres-

sus: āgel⁹. n Eū:

id est maiorē tobiam.

o Quale gaudi-

um. Hic videtobi-

as murmurare de ad-

uersitate sua: qđ ē cō-

trariū p̄missis. Re-

spōdeo. Non dicit h̄

dubitando de gaudio

futuro: vel murmurā-

do: sed de modo que-

suit: sicut beata ḡgo

Luc. i. d. p Lu-

men celi. Bene dicit lumen celi: id est sapientiā spiritualez:

De qua dicit Jacob. iij. d. Que autem desursum est sapien-

tia: primū quidē pudica ē: deinde pacifica: modesta: suadibi-

lis: bonis p̄senties: plena misericordia et fructib⁹ bōis: iudicās sine

simulatione. hoc lumen qui nō habent reuera verū gaudiū

habere non possunt. S̄z lumen terre: id est sapientiā hul⁹ mū-

dhabent multi: De qua Jacob. iij. d. Ista sapientia non est desursum descendēs a patre lumini: sed terrena/āalis/ diaboli ca.

Hanc qui habent/ aut nullū aut vanū gaudiū habent.

q Iuuenis: id est angelus/ qui erat in forma iuuentis.

r Ego ducam et reducam te. Simpliciter et sine p̄ditione

loquim⁹ angel⁹: ex q̄ vi-

de⁹ q̄ et nos similiter

simplicer possum⁹ lo-

qui: S̄z p̄iu d̄r Ja-

cob. iij. d. Ecce nūc q̄

dicit: Hodie aut cra-

stino ibim⁹ in illā ciuitatez;

et faciem⁹ ibi q̄

dem annū/ et mercabi-

mur/ et lucru faciem⁹:

qui ignorat⁹ qđ erit in

craſtinum. Sol. Ibi

agitur de illis qui nec

actu nec habitu p̄di-

tionē in p̄bis suis in-

telligūt: angel⁹ ho et/

si non actu tñ habitu

p̄ditionem intellerit.

P̄tereā: angel⁹ scie-

bat dñi voluntatē sup

hoc/ et homo nescit.

s Genus querl:

q̄li diceret/ potius q̄

rendum esset d̄ mori-

bus et fidei ducatu fi-

liū tui/ q̄ d̄ genere: Et

percutit angelus hic

eos qui potius que-

runt genus nobilitatē

q̄ grām/ etiā in p̄latē

faciendis. t Ego

sum acarias: id est

adūtor. v An-

nie: id est glorie dei:

x Ne irascaris: si

cū supbi faciūt sepe.

y Ambo. i. āge⁹ et

tobias. z Hacu-

lū. Glo. mulieris i-

patiētia: affectio mī-

na. a Salu⁹ que-

niet. Glo. In dño

p̄fidit/ cui cōmisit eu.

b Oculi tui. Hō di-

cit de se q̄ visur⁹ sit il-

lū: quia cecus erat. c

Credo ei z̄. Et sic

erat. d Cessauit:

accepta p̄solatione.

e Expo. Ca. VI.

f Rosect⁹ ē Ca. VI.

g aut̄ tobias: et canis

secut⁹ ē eu. Et māsit

f prima māsione/ iuxta fluuiū

s tigrī: et exiuit vt lauaret pe-

des suos/ et ecce p̄scis ima-

bis exiuit ad deuorādū eu.

i Quæ expāuescens tobias/

clamauit voce magna / di-

cens: Bñne inuadit me. Et

dixit ei angelus: Apphēde

j Tigris: Sic dicebat

ille fluui⁹/ p̄ velocitate sua: et siḡ volubilitatē hul⁹ seculi: De

qua Eccl. i. a. Generatio p̄terit et generatio aduenit z̄.

k Eriuit ad deuorādū. Glo. Et dño i cruce passo dia-

bolus/ quo mouēt crucifixus erat/ aduenit querēs si qđ pec-

cati in eo inueniret. l Expāuescens. Glo. Bede. Chr̄

stus iminente mortis articulo / cepit pauere. Marc. xij. d.

Libri Tobie

La. VII

a Branciam. Branca est illud in pisce qd tenetur in cōfinio capitis et corporis: qd alio nomine dicitur saux: siue aurē pīscis per quam respirat aerem: si tū respirat: cum non habeat pulmonē. b Et trahe. Job. xl. d. Illungd extrahere poteris leuiathan hamo: et fune ligabis lingua ei: c In sic-

B

cum: id est christus potētia diaboli cōmīnuit. Job. xi. c. Sub

vībra dormit: i secreto calami: i locis hūmentibus: Et ideo in

siccō palpitat. d

E Exentera: id est ex-

teri interiora trahe:

qd sit quādo nequittia

diaboli per doctores

et scripturas aperit.

e Wiscē. i. diabo-

lū. f Cor. i. astuti-

as diaboli. g Sel.

i. neq̄tiā siue maliciā

b Eccl̄. consiliū.

D Hec necessaria.

Glo. Astutia diaboli

et neq̄tiā cognita nob̄

ad medelaz pficiunt:

Q̄to enī ea certi⁹ ex-

ploram⁹: tanto citius

declinam⁹. k Assa-

uit: igne tribulatiōis:

vel igne spūssanci.

W Carnes: id est car-

niales: qui de membris

diaboli facti sunt mē-

bia christi. m Cę-

teria. i. apostolos: De

quib⁹ dic̄. Matth.

v. b. Tlos estis sal ter-

re. n Sufficeret.

Glo. Lantos de iudea dñs collegit ad si-

dem: q̄ti sufficeret ad

exempluz viuendi: v̄

ad ministeriū prēdicā-

di: donec in gentibus

ecclesie fundamēta lo-

carentur. o Mar-

ticulaz. Glo. Astuti-

am cordis intellectaz

et ardore spirituſan-

Moraliter etiā crematā. p No-

raliter autēz/piscis ē

chris⁹/ squamas pena-

litatis: et pēnulas vir-

tutū his. Sel. passio-

nis amaritudo: Lor.

dilectionis imēstas.

Sel ergo et cordis par-

ticularam piscis sibi re-

ponit: q̄ dilectionis q̄

dilexit nos: et amaritu-

dinis quā in passionē

sustinuit: recordatur.

Tb̄.iij. c. Recor-

dare paupertatis et transgressionis mee: absinthij et fellis.

p Fumus/ ch̄.i. humilitas. q Extricat: Ul. effugat.

r Albugo: peccati macula. s Libi debet. Glo. Pa-

ter ad filium: Postula a me: et dabo tibi gentes: hereditatē tu-

am et pos. tē. t Ciris septem: vanitati phoruz: qui et-

si instructionē morū ei dare viderent: tū quia fidem non p̄di-

cabāt: sine qua nemo potest placere: sanare non poterat: sed alios demonū in suo errore pīnaces occidit. v Vācer. Qui hanc habuerāt: tales fuerū qui per libidinē a se deū ex- cluserūt: Non q̄ eam aliquis cognouerit: sed apter implenda libidinē eaz accepserūt. x Habet potestatē demoni-

um. Deb. v. a. Ibo

norabile coniugii in

omnibus thōris im-

maculat: Fornicato-

res enim et adulteros p̄. 14

iudicabit deus. Item

j. L. bessal. iij. a. Ibo

est enim voluntas dei

sacrificatio vestra: vt

abstineatis vos a for-

nicatione: vt sciat v̄,

quisque vestrū vas suū

possidere i sacrificatio-

ne et honore. y Ad

mitteris: id est ora-

bitis: ut in participiis

sancitatis et pudicitie

pīarcharū admittat

vos. 5 Tertia vo-

nocte admittat. z

Būdictione i qua-

dabat sacerdos v̄ ali-

quis maior inter cos

vices sacerdotis ge-

rens. a Tert in se-

mīne abrae tē. id ē

filios habetas benedi-

cros in semīne abrae

qui est christ⁹. Et no-

ta ordinē. Primo fu-

gatur diabolus: dein-

de datur būdictione gra-

tie: tertio sequit fru-

cus boni operis.

Exposi. Ca. VII

b Agressi sūt at ad ra-

guele: et suscep̄t eos

raguel cum gaudio.

Intuēs̄ tobia raguel dirit

ānē vxori siue: Q̄ sīlis ē iu-

uenis iste psōbruno meo. Et

cū hec dixisset ait: Ubi estis

iuuenes frēs nři? At illi dire-

rūt: Ex tribū neptalim sum⁹

s ex captiuitate niniue. Dicit

b q̄ ill raguel: Hosti tobia frā

trē meū? Qui dixerūt: Mou-

i mus. Cūq̄ multa bona lōq̄

k ret de eo/ dirit angel⁹ ad ra-

guele: Tobias d q̄ infrogas/

i p̄ hui⁹. Et misit s̄ raguel t

cū lachrymis osculat⁹ ē eū: et

plorās supra collū ei⁹ dixit:

Būdictione sit tibi fili mi: q̄

boni et optimi viri fili⁹ es. Et

māna vxor ei⁹ et sara filia ipo-

lachrymate sūt. P̄ q̄ vero

locuti sūt: h̄cep̄t raguel occi-

diarietem: et parari ūiūiū.

Cūq̄ hortaret eos discube-

re ad p̄ādium: tobias dixit:

n Hic ego hodie nōn mādu-

te. g Ex captiui-

tate niniue. Glo. Ex his scilicet q̄s niniuite captiuerūt.

b Fratrem meum: id est cognatum. i Loqueret:

id est raguel. k De eo: id est de tobia maiore. l Mō-

sit se. i. iuit versus eum. m Ḡor̄ eius: scilicet raguel.

n Non māducabo. Simile dixit eleger h̄eū. xiii. o.

qn iuit mesopotamia pro accip̄eda vxore isaac filio abra-

D

re. p Fumus/ ch̄.i. humilitas.

r Albugo: peccati macula.

s Libi debet. Glo. Pa-

ter ad filium: Postula a me:

et dabo tibi gentes: hereditatē tu-

am et pos. tē. t Ciris septem:

vanitati phoruz: qui et-

si instructionē morū ei dare viderent:

tū quia fidem non p̄di-

a Rāguel. i. gentilis populus. b Expauit: audiēs cōminaciones p̄gn̄ eterne. c Illis septē. l. doctorib⁹ suis. d Timere c̄p̄it: seruūtē primo. e Non potuit. q.

d. p̄cm ⁊ obstinatio eorum impediuit eos ut eā nō haberēt. Si mile Ioh. xij. f. Propterea nō poterāt credere. i. obstinati nolēbant. f Scdm̄ le gem moysi: Mu me. vñl. c. g Et ac cepta charta. Glo. Sicut in baptismo ab renūciamus diabolo et omnib⁹ operib⁹ ei⁹, et in patrem ⁊ in filium et i spiritū sanctū nos credere confitemur: et symbolū nostrę fidei quasi chartam accipimus. h Alterū cubiculū: ab eo sc̄ in quo septem viri sa re mortui sūt. Ma chrymata ē sara v̄l mater ei⁹. k Forti animo esto. q. d. nō timeas simile euē tu. l Pro tēdio: id est merito tēdij qđ sustinuisti. Uel. p tē dio: id est loco tēdij.

m Oſtq̄ vero p Cenauerūt̄ introduce runt̄ iu. id est tobias. n Ad eam. l. saraz. o De cassidili: id est de pera/a casse ditta. Uel/de cassidili a casside. i. de corde p̄nitentis: vbi per pecatum diabolus fecerat suam māstionem. p In deserto su perioris egypti. Ad litterā ibi religat⁹ dicitur almodoe⁹: quia sibi habitat

s. ag mina ad quę accedere quasi religatus nō au det. Apoc. xx. a. Vi di angelum descendē tem de celo: habentes clauem abyssi ⁊ catenam magnam in manu sua: et apprehendit draconem/serpentem antiquū/qui ē diabolus ⁊ satanas: ⁊ ligavit eum per ānos milie ⁊ misit eū in abyssum. Idem sitetur ibi per abyssum/qđ hic p̄ supiorē egyptū. l. tenebrosa corda maloꝝ: in quos diabolus a cordibus iustorū expulsus mittit p̄missioꝝ: Ligat tū: quia nec ipsos ledere tātu permittit qđtū nitit. q Scdm̄ cras

id est post cras. r Deo iungimur: id est p̄fici debem⁹ per orationē. s In nostro erimus iugio: quo ad copulam corporū. t Filii quippe tēc. Etiam imitatores esse debemus. v Itaq; sc̄ irreuerent ⁊ libidi nose. x Que ignorant deū. Abb loco sumpsit apl̄s il lud. j. Thessal. iij. a. Hęc est volūtas dei sc̄ificatio v̄ra: vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat v̄nus quisq; vestrū suū vas possidere in sanctificatione ⁊ honore: non i passione desiderij sc̄cut gentes/ quę ignorant deum. y Sa s. 2. c. nitas: id est salus.

z Terra: ad litterā. Tel/mystice: Celi. i. angeli. Terra: id est homines. Mare: id ē penitētes. Fontes: id est doctores. Fluminia: id est p̄dicatores. a Mō luxurię cā. Aug. Gehemens amator v̄xoris adulter est. b Sōrorem: id est confobrinam. c Sed sola posteritatis: quasi diceret: nō causa libidinis implevit accipio sordes meam/ cōwīgem: sed sola posterritatis dilectione: in qua benedicatur nomen tuum in secula seculorum. Dicit itaq; sara: Disserere nobis domine/miserere nobis: vt cōsene scamus ambo pariter sani. e Et factum est circa p̄ullorū cantuꝝ accersiri iussit raguel seruos suos. Et abierūt cū eo pariter: vt foderent sepulchrū: Bicebat enī: Ne forte simili modo euenerit ei: quo et ceteris alijs septē viris qđ sunt ingressi ad eām. Cunq; parassēt fossam: reuersus raguel ad v̄xore suam: dixit ei: Mittite vñā ex ancillis tuis: et videat si mortu⁹ ē: vt sepihā eū ante illucescat dies. At illa mittēs vñā ex ancillis suis. Que ingressa cubiculū: repperit eos saluos ⁊ incolomēs: secū pariter dor

llorū iam plus qđ fac̄sū: ⁊ ero humiliis in oculis meis: et cum ancillis de quibus locuta es: gloriōsior apparebo. m Cubiculum: id est thalamū.

a *Duobus ynicis: id est duobus qui sunt vna caro per coniugium. b In cibos: panem corpalem ad litteram q̄ nobis quotidie necessari⁹ est: De quo dicit Deut. viii. a. Non i solo pane r̄c. Sed alius panis longe plus necessari⁹ est nobis: spūalis scilicet fides spes charitas: De q̄ Lucl. xi. a. Amice accōmoda mihi tres panes quia amic⁹ me us venit ad me d̄ via: et non habeo quid ponam ante illū. Et etiam panis moralis. s. opera bona. De quo Job. iiiij. e. Deus cibus est vt faciam voluntatem eius qui misit me: vt perficiā op⁹ eius. Item est panis sup̄essentialis sup̄ om̄nes necessari⁹. De q̄ Matth. vi. b. Panē nostrū quotidianū da nob̄ hodie. c Iter agentibus. Sciebat enī q̄ cito erāt recessuri. d *Duas quoq; r̄c. Due vacce sunt predicatores. Qui dicūt vaccę i se minino genere: ppter fecunditatē boni exēpli et doctrinę: Due s̄o dicunt ppter geminam charitatem: vel ppter fidēz et opationē: vel ppter vitaz et doctrinam. De his dicit i. Regl. vi. b. Arripi te ligna et facite plaustrum nouū vnuū: et duas vaccas fetas quibus non est impositū iugis iūgite i plaistro: et recludite vitulos eorum domi. e *Hinc pingue dicunt pingue dñe charitatis. f Adiurauit: id est obsecrando rogauit.***

Expos. La. IX. *Tunc vocat q̄ uit r̄c. g*

A *Si meipsū tradam. Non sunt condigne passioes huīus t̄pis r̄c. Roma. viij. d. h No ero condignus. Glo. id est non digna mercedem tibi reddidero. i Hinc seruitia. i. seruos vel seruitētes. Et siue nō tenerit h disiunctive vel subiunctive: sed copulatiue. k Recipias ab eo. Non debet p̄claratus accipere pecunia tem poralium a subditis: nisi reddat prius chirographum spūaliuſ. s.*

mientes. *Et reuersa nunciavit bonum nuncium. Et benedixerunt deuz: raguel videlicet et anna vxor eius: Et dixerunt: Benedicimus te dñe deus israel: quia non contigit nobis quēadmodū putabam⁹. Fecisti enī nobis scū muscdiam tuaz: et exclusisti a nobis inimicū psequenter nos: Quid ser⁹ es autem dūob⁹ ynicis. Fac eos dñe pleni⁹ bñdicēte: et sacrificiū tibi laudis tuę et suę sanitatis offerre: vt cognoscat yniuersitas gentium quia tu es deus solus in yniuersa terra. Statimq; p̄cepit seruis suis raguel vt replerent fossā quā fecerat: pri⁹ illucseret. Tunc autē suę dixit: vt instrueret zuiuū: et p̄pararet omnia quę in cibos erāt iter agēt⁹ necessaria. o *Duas quoq; vaccas p̄iuēs et quattuor arietes occidi fecit: et parari epulas omnibus vicinis suis: cunctisq; amicis. Et adiurauit raguel tobiam: vt duas hebdomadas morareb⁹ apud euz. De omnib⁹ autem quę possidebat raguel dimidiā partem dedit tobie et fecit hanc scripturā: vt pars dimidiā quę supererat post obitum eorum tobis dominio deueniret.**

Expos. La. IX. *Tunc vocat q̄ uit r̄c. g*

A *Si meipsū tradam. Non sunt condigne passioes huīus t̄pis r̄c. Roma. viij. d. h No ero condignus. Glo. id est non digna mercedem tibi reddidero. i Hinc seruitia. i. seruos vel seruitētes. Et siue nō tenerit h disiunctive vel subiunctive: sed copulatiue. k Recipias ab eo. Non debet p̄claratus accipere pecunia tem poralium a subditis: nisi reddat prius chirographum spūaliuſ. s.*

*predicādo p̄fessiones audiēdo / sacramēta mīstrādo / oratio ni invigilādo. l Ad nuptias. Glo. christi et ecclēsie: in quib⁹ christ⁹ facit de aq̄ vnuū nouū: Job. ii. b. i. in lege ostēdit spirituale intellectū. m *M̄lus: dicto inter me et pa-* trem. n *Quattuor ex seruis. Glo. Predicatores et gentib⁹: per quos alij colliguntur. o Ca- melos: id est docēres qui humiliat se ad fratrum onera portan- da. Gal. v. 1. a. Alter alterius onera porta- te r̄c. p *Decuni am. Glo. fidei obedien- tiā. q *De to- bia. Glo. de chro- stiographū suū: et receperit om̄nem p̄cūmiaz. Indicauitq; ei de tobia filio tobie omnia que gesta sunt: fecitq; eū se- cū venire ad nuptias. Cūq; ingressus esset domū raguelis: inuenit tobiam discum- bentē: et exiliens osculati sūt se inuicē: Et fleuit gabelus: bñdixitq; deū et dixit: Bi- dicat te dñs deus israel: quia filius es optimi viri et iusti: et timentis deū: et elemosynas facientis: Et dicas bñdictio super vxore tuam: et sup̄ pa- rentes vros: et videat filios vros: et filios filiorū vrorum vlosq; i tertīā et q̄rtā generatio- nē: et sit semē vīm bñdictū a deo isrl̄: q̄ regnat i secula se- culorū. Cūq; om̄es dixissent amen: accesserunt ad zuiuū. r *Sed et cū tioze dñi nuptiarū zuiuū exercebat. Ca. x.*****

c *Hinc vō mōras face- ret tobias causa nu- ptiaruz: sollicit⁹ erat pater ei⁹ tobias dices: Mu- tas q̄re morat fili⁹ me⁹: aut q̄ re deten⁹ est ibi: Mutas ne gabelus mortu⁹ est: et nemo illi reddet pecunia⁹: Cepit at p̄tristari nimis ipse et ana vxor ei⁹ cū eo: et coperūt ambo simul flere: eo q̄ die statuto mīme reuertere fili⁹ eoz ad eos. Flebat igit̄ mī ei⁹ irre- mediabilib⁹ lachrymis: atq; dicebat: H̄eu me fili mi: vt qd te misim⁹ p̄grinari: lūmē oclorū n̄roꝝ: baculū senectu- tis n̄re: solatiū vite n̄re: spem posteritati n̄re: Dia sūl̄ in tē*

s. Cor. xv. d. Ut sit deus oia in omnibus: id est sufficiat omnibus. **a** Satis fidelis: id est valde. Hoc presumebat tobias: quod dixerat se angelus esse filium ananias. Probabile enim est de bono patre bonum esse filium: Juxta illud Eccl. xv. e. Sicut in me ita et filia.

b Nullo modo consolari poterat. Si mile legitur de iacob Gen. xxxvii. g. Congregatis cunctis liberis eius: ut lenirent dolorem patris: noluit consolationem recipere. Itz. viere. xxxi. c. Et Matth. ix. c. Tota in rama audita est: ploratus et hulularius multus: rachel plorans filios suos: et noluit consolari: quia non sunt. **c**

D Mane h. Ita gentiles christum secum volunt retinere: sed non vult christus: Immo sicut tobias cum viro re sua rediit ad patres suos: ita christus in fine temporum cum ecclesia de gentibus rediit ad iudeos: quod signum trans portatio libri in missa est fine. **d** Sinistro cor nu altaris ad dextrum.

d Computant: domine solliceti. **e** Et ille: tobias. s. f. Tradidit. s. raguel. **g** In pueriliterientibus. b. **h** In puellis: id est ancillis. **i** Angel enim dei sanctus. Qui dam libra non habent enim: qui aures habent large debent sumere/ expletive/ non causative. **k** Propter moriar: Et ita factu hu

ll. tante it. **m** Parientes. I. rague et Anna. m. **n** Diligent maritus. Hoc idem debent monere sacerdotes suas parochianas. Unde ad Latum. q. a. Doceant adolescentulas ut viros suos ament: filios suos diligent prudentes castas sobrias: domus curam habentes etc.

o Exposi. Ca. XI. **p** Unus reuerteretur: tobias. s. et angelus. o

q Ad charram. Tel haran: Gen. xi. d. Act. vii. a. p. Si placet. Licentiam petit a socio: nos instruens/ ne aliquid contra fratres/ marie sine plati licetia/ plenum. **r** Lenito gressu: Hoc per nouithys in religione: Sunt enim familia christi: et lento gradu debent sequi maiores/ non procedere/ ne offendant et deficiant. Unde Gen. xxxij. c. dicit iacob ad esau:

Moshi domine mihi parulos habeam teneros/ et oves et boues septas mecum: quas si plus in ambulando fecero laborare/ morientur una die cuncti greges: Precedat dominus meus an finum suum: et ego sequar paulatim vestigia eius/ sicut video parulos meos posse.

s Prover. xix. a. Ubi non est scientia aie/ non est bonus: et qui festinus est pedibus offendit. **t** Ex felle: quia parte tulit non totum. **u** Erit enim necessarium. Et recordatio amaritudinis passionis dominice necessaria est: quia omnem amaritudinem penitentie dulcem reddit: quod signum est.

v Exo. xv. d. ubi aque marath per lignum positum in eis/ in dulcedinem versus sunt. Et iiii. Regl. iii. g. per farinam quem amaritudines olle dulcorauit.

B Al. + pistolare

w Anna autem: id est synagoga. v Secus viam: non dum in via. Unde dicitur Matth. xii. a.

quod semen cecidit secus viam: id est verbum predicationis in cordibus iudeorum vel malorum: qui non in via de qua dicitur Joh. xii. a. Ego sum via.

x In supercilio montis: id est fastu superbie. **y** Glidit a loge etc. Anna: id est bona pars iudeorum scilicet prophetae patriarche delonge vel derunt christum: et statim cognoverunt eum verum deum et verum hominem. Sed male ob longe viderunt: et adhuc non vident: quia longe sunt ab eo et vide et opere: et adhuc putant suos messiam venturum: qui regnificabit hierusalem auream et salvabit eos. Et quidam iudei modo dicunt: quod nisi in brevi veniat/ sunt decepti.

z Ad tobiam: secundum suos. a. Precurrit. Blo. quia salutis donum prenumerat/ predicator scilicet et sic dominus corda illuminat. **b** Cauda. Blo. Cauda finis corporis/ perfectionem signum vel mercede quod in fine tribuitur. **c** Fere horam. Expectauit parum scilicet et visum recepit. **d** Albugo. Hec est macula cupiditatis.

Libri Tobie

¶ 117.2. **S**cibat. **i.** cognoscebat. **b** **C**astigasti. **P**ē. **C**asti-
gans castigauit me dñs tē. **c** **D**er hominez. Ita ipse
purabat: **s** angel⁹ corp⁹ hūanū ex acre sibi assūperat: qđ po-
stea in p̄iacētē materiā versum est: vt dicit d̄ stella duce ma-
goz: et de colubā in q̄ sp̄issitū sup̄ iesum descēdit in baptis-
mo. Illud aut̄ corp⁹
mouebat vel agel⁹ in-

Stimembrau*mouerat vel agerat in
tra exiſt: vel ſpūl vita
lis/dq p̄et aiam est in
corpe: Libos aut̄ icor
pozabat; ſed nō viue-
bat mēbris:imo incor*

Beatissima fortuna amicorum.
d) Achior et nam
bath: Ipsi sunt amici
fortunę q̄ cum fortu-
na redierūt. De quibus
dicit Eccl. vi. a. Est
enī amic⁹ sūm tps: et n̄
p̄manebit in tpe tribu-
lationis. Itē. Est ami-
cus soci⁹ mēse: et n̄ p̄
manebit i die necessi-
tar⁹. Item ibidem. b.
Amic⁹ fidelis / fortis
ptectio: q aut inuenit
illū, inuenit thesaurū.
Amico fidei nulla est
compatio.

115. sum' zc. Ds. Quid
retribuā pñio zc. Illoz

Aceptā habere.
Blo. i. acceptabilit̄ ac
cipere. **D**eū: a q̄
oia. k **C**orā oib⁹
vñetib⁹: in exēpluz
alij dicit Blo. Ro/
ma. xij. d. Prouiden/
tes bona: nō tm̄ coraz
deo: s etiā corā oib⁹
hoib⁹. **L**onscite/
mī. Blo. i. laudate.
Mobiscū. Blo.
bn̄ agētib⁹. **E**te/
nim sacramētū rē.
Blo. Mysteria rege/
da: opera dñi predicā/
da. Sed hic obijcif.
Sap. vi. d. dr: Non
abscondā a vob̄ sacra/
menta dei: s ab initio
natiuitat̄ inuestiga/
bo: t ponā in luce sciē/
tiam ill⁹: t non pteri/
tiam ill⁹: t non pteri/

bo veritatē: neq; cū inuidia tabescēte/iter habebo. Sol. **D**y
steria dei p loco & tpe reuelāda sunt: et p loco & tpe occultan
da. **E**nī **M**attth. xv. c. **N**ō est bonū sumere panē fī. t̄c. **I**tez
Mattth. vii. a. **M**olite sanctū dare canib⁹ t̄c. **I**tez **P**roverb.
xv. a. **G**loria dei ē celare verbū: & gloria regū iustificare ser
monē. **H**oc idē dicit **I**nterlīn. p̄notata. o **B**ona ē oro
cū ieiunio. **O**ro q̄li q̄daz auicula euolat aī deū: ibiq; mā
datū pagit: q̄ caro quenire neqt; **C**uius ale sunt ieiuniū & ele-

† mēbrana ouī egredi. Quā
apprehendens tobias/traxit
ab oculis eius: statimq; vi-
sum recepit: Et glorificabāt
deum/ ipse videlicet & vxor
eius: & omnes qui sciebant
euz. Dicebatq; tobias: Be-
nedico te dñe de⁹ israel: qm̄
tu cāstigasti me: & tu saluasti
me. Et ecce ego video tobiā
filiuȝ meum. Ingressa est eti-
am post septem dies sara vx-
or filij eius: & omnis familia
& pecora sana/ & camelii/ & pe-
cunia multa vxoris: sed et
alia pecunia quaz recepat a
gabelo. Et narravit parenti-
bus suis omnia beneficia dei
que circa eum fecisset p hō-
minē qui eum duxerat. Ele-
nerūtq; achior & nabath cō-
sobrini tobie/ gaudentes/ ad
tobiaz/ & congratulātes ei d
omnibus bonis que circa il-
lum ostenderat deus: et per
septem dies epulantes/ om-
nes cum gaudio magno ga-
uisi sunt. ¶ Ca. XII

Tunc vocavit ad se tobias filium suum: dixitq; ei: Quid possumus dare viro isti sancto qui venit tecum: Respon- dens tobias dixit patri suo: Pater quā mercedem da- bimus ei: aut quid dignum poterit esse beneficijs eius: Ade duxit t rediuit sanum: pecuniam a gabelo ipse re- cepit: vxorem ipse me habe- re fecit: t demonū ab ea ipse compescuit: gaudium paren- tibus eius fecit: me ipsum a deuoratione piscis eripuit:

mosyna. *Ieiuniū qđē leuem facit orationē; vt cito euoleat; sed elemosyna pīngue facit; ne deficit in via.* **Gī Eccl. xxv. v. 8.** *Oblatio iusti impinguat altare; et odor suauitas ē in pīspectu altissimi.* **Breuit̄ hi sūt angeli missi ad sodomā incēdendam;** **Gēn. xix. 2.** *Hi sūt tres nūcū qđ petrū; i. fidei ostentatiō;*

te quoq; fecit videre lumen
celi: & bonis omnibus p euz
repleti sumus. Quid illi ad
hec digni poterimus dare:
Sed peto te pater mi: vt ro-
ges euz si forte dignabit me-
s dietate de omnib⁹ que alla-
ta sunt sibi assumere. Et vo-
cantes eum pater scilicet & fi-
lius tulerunt eum in partez/
et rogare ceperunt: vt di-
gnaretur dimidiam partem
b omniū que attulerunt acce-
ptā habere. Tunc dixit eis
occulte: Benedicte dēum
celi & cōram omnibus viue-
tibus cōfitemini ei: quia se-
cit vobiscum misericordiam
suam. Etēnum sacramentuz
rēgis abscondere bonū est:
fratre autem tuū et cōmūdū euz

opera autem dei felicelare et
cōfiteri honorificū est. Bō-
na est oratio cum ieiunio et
elemosyna / magis q̄ thesaui-
ros auri recondere: quoniam
elemosyna a morte liberat: et
ipsa est quę purgat peccata:
et facit iuuenire misericordiā
et vitā efnā. Qui autē faci-
unt pctm et iniqtatez: hostes
sunt animę suę. Manifesto
ergo vobis veritatem: et nō
abscondam a vobis sermo-
nem occultum. Quando
orabas cuȝ lachrymis: et se-
peliebas mortuos: et derelin-
quebas prandium tuum / et
mortuos abscondebas per
diem i domo tua / et nocte se-
peliebas eos: ego obtuli ora-
tionem tuam dñi. Et quia
acceptus eras deo: necesse
fuit vt tēmptatio probaret
te. Et nunc misit me domin⁹

ciat: et dñs ei reuelat q̄ circa nos fieri vult: Tūc angelus com-
perta voluntate dei: gaudēt ei: iux̄ velle ei: opat: suggesteret no-
bis pseuerare i ozone et i alijs bonis. Nihil ergo p̄pete attri-
bus angelo cū dñ: Obtuli oīonē et. sed ponit deo: vt si sen-
sus: Deo reuelauit mihi ozone tuā sibi esse acceptā: cui p̄gra-
tulās orauit p te. Orant autē sancti tm̄ qd̄ vidēt deū velle.
X. Ut temptatio. i. patiētia temptatiōis onderet te accepit
deo: qui corripit omnē filiū quē diligit: Quis enī filius que-

La.

non corripit pater? **Heb.** xij. b. **Prouer.** iiij. b. Quae diligit dñs/corripit: et quasi pater in filio complacet sibi. **Eccij.** iiij. a. **Fili** accedet ad servitutem tē. **a** **Unus ex septē:** Ex universitate angelorum: que septenario signatur: quia vita nostra septem dieb⁹ agitur: Tel propter septiformē spiritū quo repletū sūt boni. **Apolc.** i. b.

Gratia vob⁹ et pax ab eo q̄ est: et qui erat: et qui venurus est: et a septem spirib⁹ qui in conspectu throni eius sunt. **b** **Altam⁹:** Glo. seruire parati: q̄ cunctis sum⁹ missi: De us enī vbiq̄ est. **c**

Turbati: timore. **d** **Leciderunt** hu miliati. **e** **Sup sa ciē:** non retro ut ma li. **f** **Par vobis:** Pax scilicet pectoris: De qua **Joh.** xiiij. d. **Pacem** relinquō vob⁹. **Etiā Luci.** iiij. b. **Pax** hoībus bone⁹ volūta ūis. Sup quā dabitur pax eternitatis: De q̄ **Phil.** iiiij. b. **Pax** dei que exuperat omnem sensū: custodiat corda via: et intelligētias vīas ī christo iesu dñs nřo **Joh.** xiiij. d. **Pacem** mea do vobis. **g**

Cū esez vobiscū: in forma humana. **h** **Cātate cū lēticia.** **i** **Danducare et bi berē:** Glo. Necessitatē q̄s comedebā: vt esset familiarior vo bis: non necessitate: Deus enī cibus est panis qui de celo des cendit: **Joh.** vi. **k**

Elderū non potest: in via: scilicet oculis corporis. **Joh.** i. b. **De um** nemo vldit vñq̄.

Ero. xxxij. d. Non videbit me homo et vivet. **l** **Temp** pus est ergo. q. d. opus p̄sumauit qd̄ inūnctum fuit mihi: et ideo tempus est reuerterēdi: Et ita dñs p̄sumato negocio p̄ quo venerat in hūc mūdū/rediit ad patrē suum. **m** **De um:** Non dicit me. **n** **Mirabilia:** quia mirabilis deus in sanctis suis. **o** **Per horas tres:** trinitati grās agen tes. **p** **Exurgentes tē:** Glo. utilitati proximorum stu dii. **q** **Periens autē:** **Expo.** La. XIII. (dentes. **r** **tobias tē:** Glo. Cōfessus ē ei⁹ veritatē et misericor dia docēt bñficia dei semp̄ h̄dicare et flagella timere: Repler⁹ q̄ spū. ip̄hetie d̄ supna hierusalē mltā dec̄at: Po pul⁹ q̄ iudeoz̄ ī fine seculi p̄uersus mltos doctores habebit et p̄phas q̄ mētes p̄tioz̄ ad supna desideria accēdūt: c̄glest̄ Patrie gaudia h̄dicādo. **t** **Magn⁹ es dñe.** **P̄s.** Ma gnus dñs et laudabilis nimis. Itē paru⁹ dñs et admirabilis nimis. Parvulus (inq̄t **Esa.** ix. b) natus est nob̄: et filius dat⁹ est nob̄. Et hic incipit canticū tobiae: in quo horas tobias hierusalē et captiuū populu⁹ dei: vt exēplo sui quererēt ad dñs: et facerent iusticiā coram eo: et crederēt q̄ cū eis faceret misericordiā. Prophetauit etiā de hierusalē ī h̄ cantico: dicens: Omnes fines terre adorabūt te; nationes ex longinq̄ veniēt

vt curarem te: et saram vroxē filij tui a dēmonio liberarē. Ego enim sum raphael an gelus: vñus ex septem qui astāmus ante deum. Cunq̄ hēc audissēt: turbati sunt: et trementes cecidērunt in terram super faciem suam. Bixitos eis angelus: P̄dār vobis. Molite timere. Etenim cūm essem vobiscū: per voluntatē dei era: Ipsiū bñ dicite et cāntate illi. Elide bar quidem vobiscum māducare et bibere: s̄ ego vtor cibo inuisibili et potu qui ab hominib⁹ vidēri non potest. **i** **Tempus** est ergo vt reuer tar ad eum qui me misit: vos autem bñdicite dñuz: et enar rate omnia mirabilia eius. Et cum hēc dixisset: ab aspe ctu eorum ablatus est: et vtra eum videre non potue runt. Tunc p̄strati p̄ horas tres in faciem benedixerunt deum: et exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius. **Ca. XIII.**

Perēiens autem tobias senior os suūz: bñdixit dñz: et dixit: Agnus es domine in e snum: et in omnia secula re

XIII

ad te: et munera offerētes/adorabūt dñm ī te: Qđ mystice dī etum de tpe grē/sequētia monstrat: vbi dicit: Porte hierusa et saphiro et sinarago edificabūt: et p̄ vicos ei⁹ alleluia can tabit. Hoc eodē dī **Esa.** liij. c. Ecce ego sternā per ordinē la pides tuos: et fundabo te ī saphiris. **Apolc.** xxij. e. Ipsa ciui

tas aurū mūdū simile vitro mūdū funda menta mūri ciuitatis **i.** **Regj.** 2. a. cum lapide precioso **Sap.** 16. b. ornata. Item nota q̄ tobias omne vītūm ingratitudinis (qd̄ sit q̄tuor modis) exclu dit a se ī hoc cantico. Ingratus enī est qui beneficia dei non memorat. Itē qui ei bona que habet non attribuit. Item qui gratias non agit: v̄l dīmīnute. Item qui vicez ei non repedit. **s**

In omnia secula. **Esa.** ix. b. Regni eius nō erit finis. **t** **De** ducis ad inferos.

Dñs mortificat et vi uificat: deducit ad in

feros et reducit. **j.** **Re** gl. ii. a. **v** **Danū** id est potentia tua: q̄ vbiq̄ est. **x** **Fili** israel: vidētes deū.

y **In conspectu** gentium: in exēplū alijs. **z** **At** vos enarres. Sic enī fec dñs in p̄mitiua ecclē sia. Cū enī essent con gregati discipuli ch̄isti oēs in hierusalē: p̄ mortē stephani disp̄l sunt omēs. **U** **Act.** viij. a. Facta ē in illa die p̄secutio magna ī ecclēsia que erat ī hie roslomis: et oēs dis persi sunt p̄ regiones iudee et samarie/ p̄tē

aplos. Et infra: Iḡt q̄ disp̄si erant/ p̄transfībat euangeliān tes verbū dei. **a** **Nō est ali⁹ deus.** Glo. Sūt dñi multi et dñi mlti s̄ vñ op̄s. **j.** **Corl.** viij. b. **b** **Castigauit nos.** Hoc videb̄ falsum: q̄ castigatio ex grā ē: nō merito iniqratū: vt dīc **Be.** Sol. In castigatiōe duo sūt: flagella/ que merito fūt iniqratū: et emēdatio/ q̄ ē ex misericordia dei. **U** **Act.** v. g. Ibā apli gaudētes tē. **c** **Propter misericordiā suā:** Nō p̄pter merita nra. **d** **Asp̄cite:** admiratēs. **e** **Cū flore** cordis. **f** **Tremore** corporis. Glo. nō tū securi. Hūt oēs q̄ **Ps.** 127. timēt dñz. **Prouer.** xvij. c. Hūt vir q̄ semp̄ ē pauidus. **g** **Regēz.** Glo. Nō vos: Ipse enī ē q̄ op̄at in vob̄: **Esa.** xxvi. c. et. j. **Corl.** xij. a. **h** **Ego autem:** q̄cqd̄ alij faciāt. **i** **Osidit: mihi.** k **Malest̄te.** l. magnitudinez misericordie suę. **m** **Queritū;** p̄tō. **Zach.** i. a. **Queritū** ad me/ et ego querar ad vob̄. In p̄mo oñdī libras arbitrij: ī scđo auc toritas dei. **n** **Facite iusticiā.** Declina a malo/ et fac bo. **Ps.** 36. nū. **o** **Corā deo:** non corā hoib⁹. **Matth.** viij. b. Attende tē. **p** **Ego.** l. ratio. **q** **Animā.** Glo. sensualitas. Itē Glo. Cor̄ meū et caro mea exultauerūt ī deū viuu. **q** **Dēs** **Ps.** 85. electi. Nō est enī speciosa laus in ore petoris: **Eccj.** xv. b. **r** **Agite;** ī p̄scia. **s** **Castigauit:** ī occidit. **t** **In op̄**

Libri Tobie

bus; id est propter opera. a **I**n bonis: quæ ei⁹ non tua sunt. **E**sa. xxi. c. **O**mnia enim opera nostra operat⁹ es nobis. b **L**abernaculum. **G**lo. Qd⁹ destructum erat per pctrm. Itē **G**lo. **T**emplū dei sanctū est; qd⁹ estis vos. i. **C**orl. iii. d. c **L**aptiuos. **G**lo. diaboli. **G**ñ: **L**aptiuā duxit cap*t*uitatem dedit dona
hoībus; **E**ph. iiij. b.

C hoibius: Ep. iii. v.
d. **¶** In omnia secu

la seculorum: id ē
sine fine. e Fulge-
bis. Matth. xiiij. f.
Fulgebunt iusti sicut
sol. f Omnes fi-
nes. Glo. Sancti fi-
nitas terrenitate. g
Adorabunt. Glo.
id ē Honorabūt. h
Ex longinq. Glo.
Quę remote erat i re-
gię peti: Luc. xv. c
Item Esa. ix. a. In-
abitantibus in regione
vmbre mortis lux or-
ta est eis. i Miu-
nera deserentes sci-
licet seipsoſ. k Et
terram: viventium.
l Maledicti eſt.
Matth. xxv. d. Ite
maledicti i ignem et
num re. m Con-

B
108. dānati: Induenf eni
sicut diploide confu-
sione sua. Esa. lx. c.
Gens et regnum qdū
seruierit tibi perbit.
n Edificauerint:
in virtutib. o **Lc**
in mundo. p In si-
lijs tuis saluatis.

Congregabuntur: quia dissipati erant ante. *Esa. ix. a.* Omnes isti congregati sunt: venerunt tibi: filii tui de longe venient. *r*
Anima mea bene dic dominū: quicquid agant alij. *D.S.*

rusalem: ecclesiam.
sita est: Matth. v.b.
rum: vel imitatores/v
salem. Blo. scz sancti
v Ex saphiro. Blo
do; fidei virore. a
Duri circueuntes: i
pides preciosi. Zach.
terram eius. Hodo a
iiij.a. Dispersi sunt la
tearum. b Plateas
multe sunt: Job. xiiij.
sos conuentus fideliu
m. 83. bilem. Ps. Beati qui
Confirmatio est vred

[View all reviews](#)

tuarum: Confitere domino
a in bonis tuis: et benedic de-
um seculorum: ut redificet
b in te tabernaculum suum: et re-
c uocet ad te omnes captiuos:
d et gaudeas in omnia se-
la seculorum. Luce splendi-
da fulgebis: et omnes fines
s terre addorabunt te. Natio-
b nes ex longinquo ad te ve-
i nient: et munera deferentes
adorabunt dominum in te: et
k terram tuam in sanctificatio-
nem habebunt: Nomen eni-
magnum inuocabunt in te.
l Maledicti erunt qui contem-
miserit te: et condemnati erunt
omnes qui blasphemauerit
te: benedicti ergo erunt qui edi-
ficauerint te. Tu autem leta-
p beris in filiis tuis: quoniam
q omnes benedicetur: et con-
gregabuntur ad dominum.
Beati omnes qui diligunt
te: et qui gaudent super pa-
r ce tua. Animam mea benedic
dominum: quoniam liberavit
hierusalem ciuitatem suam
a cunctis tribulationibus eius
dominus deus noster. Bea-
tus ero si fuerint reliquie se-
minis mei ad videndam cla-
ritatem hierusalem. Dorte
hierusalem ex saphiro et sima-
ragdo edificabut: et ex lapi-
de precioso omnis circuitus
murorum eius. Ex lapide
candido et mundo omnes pla-
teg eius sternentur: et per vi-

Conitatem: quæ super monte po-
Reliquie semiis: merces ope-
ræ filii naturales. **P**ortæ hieru-
q; introducunt in cœlestem hierusalem
cœlesti conuersatione. **S**marag-
Circuitus murorum eius. **B**lo.
est sancti ecclesiæ munientes/ sunt la-
tice. d. **L**apides sancti eleuabun^t super
terre sunt in terra & conculcan^e. **T**hren.
lides sanctuarij in capite omni^m pla-
. **B**lo. In domo patris mei m^{is}siones
d. **P**er yicos. **B**lo. Per diuer-
sion. d. **A**lleluia: id est laudate inuisit
habitant in domo tua re. **A**me:
cior & conclusio cantici.

La. XIII

f **T**consumati sunt **E**xpositio Ca. XIII.
sermo, et. Glo. Tercium consumatiois in bono solet ac-
cipi. Consumat sermones bonos: consumit finos ma-
lorum. **s** **Q**uadraginta duobus. Glo. Quadrage-
narii numerus laboriosus est ieiunii et abstinentie. Hec vi-

Domus eius alleluia cantabit.
Benedictus dominus qui
exaltavit eam: ut sit regnum
eius in secula seculorum su-
e per eam: Amén.

Capitulum XIII
E consummati sunt
sermones tobie. Et

postq̄ illuminatus est tobi-
as virxit annis quadraginta
duobus: et vidit filios nepo-
tum suorum. Completis ita
q̄ annis centum duobus
septultus est honorifice in ni-
niue. Quinquaginta namq;
et sex annorum lumen ocul-
lorum ammisit: seragenarius
vo recepit. Reliquum vero vi-
te sue in gaudio fuit: et cum
bono prospectu timoris dei
perrexit in pace. In hora au-
tem mortis sue vocavit ad se to-
biam filium suum et septem iuue-
nes filios eius: nepotes suos:
dixitq; eis: Prope erit inte-
ritus niniue: Non enim exci-
dit verbum domini: et fratres
nostrorum qui dispersi sunt a terra is-
rael reuertentur ad eas. Om-
nis autem terra eius deserta
replebitur: et domus dei que-
o in ea incensa est: iterum redi-
ficabitur: ibique reuertentur om-
nes timentes deum: et relin-
quent gentes idola sua: et ve-
nient in hierusalem: et inha-
bitabunt in ea: et gaudebunt
in ea omes reges terre: ado-
rantes regem israel. Audite

nāc. Glo. Sacratū numerū qnq̄
sexagenariū (q̄ pfectiōne) ap̄f senari
puenerat. n **R**ecuerterēt ad eā
cū decē tribub⁹: q̄ nunq̄ redierūt
sum dicere tobias. Sol. Poteſt dī
tribubus: Nec dicit q̄ omnes erant r
verum fuit sub Esdra: vt dictum e
lius: loquitur de duabus tribubus
sed captiuāde a nabuchodonosor.
persi ſunt: id est diſpergētur: vt ſit
cipitur de spirituali hierusalem. i. d
spirituali: que quotidie fit per penit
israel ſaluabuntur: **Esa.** x.e. o **R**
detur. p **R**egem: nō idola. q
Pater loquitur ad tobiam & filios

a **Seruste ex amore: in timore filiali.** b **In veritate: nō simulate.** c **Si quidem: prouiletes alios.** d **Et facias: nō ut audiētes audiatis vel ut sciatis tū: s ut facias postius.** p. 102. v. 3. **Misericordia eius in filios filiorum his quā testamētū eius: et memores sūt mandatorum eius ad faciendū ea. id est:**

Jac. 1.5. **Si quis auditor est et nō factor: hic compa-**

C **rabitur viro confide-**
Joh. 14.4. **ranti vultū nativitatem**

sue in speculo: Cōsiderauit enim se et abijit:
et statim oblitus est qualis fuerit. e

Placita sunt illi.
Roma. xii. a. **Refor-**
mamini in nouitate sen-
sus vestri: ut probetis
que sit voluntas dei
bona: beneplacens et
perfecta. Bona quo
ad incipientes: Pla-

cens quo ad proficiē-
tes: Perfecta quo ad
perfectos. Item bo-
na: in coniugatis: be-
neplacens: in continē-
tibus: perfecta: in vir-

ginib. f **Et filii vestris mandate:**
quia patres tenentur instruere filios. g

Justicias: quo ad
scipios. h **Eleemosynas: quo ad proxī-**

mos. i **Danere**
hic. Blo. In mūdo:
qui transibit et concu-

piscēta eius. j. Job.
i. c. Transibit: quo
ad figuram non q̄stū
ad substātiā. j. Cor. v. f. Prēterit figura
huius mundi. k

Abatrem vestram.
Hic pater q̄ pauci se
pelierunt marrem su-
am cū patre suo in uno
sepulchro: quia pau-
ci sūt q̄ dirigit gres-
sus suos ut exerant de-
nū. l **Blessus intentionē cordis.**

m **Exeat hinc.**
Blo. Relinquatis ter-
rena desideria. n

Iniūtias eius.
Blo. Trāgressio mā-
datorum dei: que ip-
suis orbis exterminatio est. o **Factum est autem et.**

Hucusq locutus est senex tobias: Nunc agit auctor de reditu
sumoris tobiae ad soceros suos raguel et annam: vbi et mor-
tus est. p **Tobias: minor.** q **Cunctis habitato-**

ribus. Eccl. xlv. a. **Electus deo et hominibus et.** q. Lors.
vii. d. **Prouidentes bona non solum coram deo: sed etiam**

coram hominibus. r **Terre: viventium.** De qua Ps.
v. 26. **Credo videre bona domini in terra viventiū et.** Matth. v. a.
Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram.

ergo filij mei / patrem vestrum:
a **Seruite domino in veritate:**
b **et inquirite / ut faciat que**
c **placita sunt illi: et filiis ve-**
d **stris mandate: ut faciant illi**
e **sticas et elemosynas / ut sint**
f **memores dei / et benedicant**
g **deum in omni tempore / in ve-**
r **itate et in tota virtute sua.**
h **Nunc ergo filii audite me / et**
i **nolite manere hic: sed qua-**
j **cunque die sepelieritis matrem**
k **vestram circa me in uno se-**
l **pulchro / ex eo dirigite gres-**
m **sus vestros ut exercatis hinc.**
n **Video enim quia iniūtias**
o **eius / finez dabit ei.** Factum
p **est autem post obitum matris**
q **sue: et Tobias abscessit ex nini-**
r **ue cum uxore sua et filiis et fi-**
s **liorum filiis: et reuerlus est**
t **ad soceros suos: Inuenitque**
u **eos in columbus / in senectute**
v **bona: et curam eorum gessit:**
w **Et ipse clausit oculos eorum:**
x **et omnē hereditatem domus**
y **raguelis / ipse perceperit: vi-**
z **ditoz quintam generationē /**
aa **filios filiorum suorum. Et co-**
bb **pletis annis nonagita et no-**
cc **uem / in timore domini: cum om-**
dd **nes cognati eius. Et om-**
ee **nis generatio eius / in bona**
ff **vita / et in sancta conuersa-**
gg **tione permanisit: ita ut accep-**
hh **ti essent tam deo quam homini-**
ii **bus / et cunctis habitatorib-**
jj **r terre.**

Explicit liber tobie.

Explicit Postilla super librum Tobie.

Epitoma auctoris

Reuerendissimi patris domini Hugonis et.
Cardinalis / de historia libri Judith Epitoma.

Q **uod** ortuo cyro rege persarum / quidam medus / arphaxat nomine / in egathamis ciuitate / me-
dorum metropoli surrexit: et repauit eam / et mu-
niuit inexpugnabilitate: quasdam medie partes si-
bi concilians: ita ut tandem toti medie imparet;
Sed cambyses cyri filius / quem pater eius adhuc viuens / re-
gem assyriorum constituerat / et nabuchodonosor noīauerat /
duodecimo anno regni sui / arphaxat supauit in campo ragau: / qui est inter euphraten et tigrim: Factusque monarcha super-
biuit in tātu / ut expugnatis omnibꝫ puincis usq ad iudeā / et destructis dīs carum / se solum deum faceret appellari ab
omnibus quos holofernes / dux militię exercitus eius / pote-
rat subiungare. Qd audientes filii isrl̄ timentes ne in hierusa-
lem et sanctuario dei simila ficeret: miserunt in terminis ter-
re per quos poterat in hierusalem esse iter: et munierūt angu-
steria viarū: et humiliauerūt se coraz domino / ad exhortatio-
nē eliachim sacerdotis filii iesu filii iosedech. Et nūciatum ē
holofernes / quod filii israel se parassent ad resistendum: et itinera
mōtūm conclusissent: Qui vocauit duces moab et ammon:
querens ab eis / quis esset hic populus. Qui dixit achior dux
filiorum ammon: Populo isti nemo resistere potest: cum pla-
catus est deo suo. Ad quod verbum iratus holofernes iussit
eum duci in bethuliam / quā obsederat. Sed nūc timentes
fundibularios bethulie / ligauerunt achior ad arborem: Quē
soluerunt fundibularū: et statuerūt in bethulia in medio senio-
rum: Quibus cū exposuisset rei causam / oīas princeps siue
dux populi / recepit eum in domo sua. Deficiente autē popu-
lo bethulie p̄ se siti: statuerunt sacerdotes: ut nisi infra quinque
dies habuissent succursum / redderent holoferni ciuitatem et
se. Super q̄ Judith inspirata diuinitus / reprobavit eos: eo
q̄ temptassent deum: cui terminū imposuissent misericordie
eius: Quē d nocte egrediens ciuitatem / recepta est ab holo-
ferne: quē de nocte caput holofernī amputauit: et secum re-
tulit in ciuitatē. Quo factō fugit exercitus holofernī: et sic
liberata ē ciuitas per iudith. Hanc historiam trāstulit hiero-
nymus / ad petitionem paulē et eustochij / de chaldeo in lati-
num. Hic liber inter historiales libros apud hebreos com-
putatur: et inter apocrypha: vt Tobias: Ecclesiasticus: Sa-
piencia: vt dicit Hiero. super Reg. vbi determinat tres or-
dines canonis veteris testamenti apud hebreos. In primo
ordine ponens quinq̄ libros moysi: quos vocat legem. In se-
condo octo libros / scilicet Iosue: Iudicum: Samuel: Da-
lachim: Esaiam: Hieremiam: Ecclēleem: duodecim p̄phe-
tas: Et hunc ordinem vocat p̄phetas. In tertio ordine po-
nit nouē libros / Job: David: Parabolam: Ecclesiasten: Can-
tica: Danielē: Paralipomenon: Esdrā: Hester: Et hūc ordi-
nē vocat agiographa. Dēs alios libros vocat apocrypha:
Quoz triplex ē diuersitas / scilicet / cuius auctor ignorat / s̄ pa-
tet veritas: vt Judith: et tales recipit ecclesia. Uel cuius veri-
tas ignorat: et tales nō recipit ecclesia. Uel vtrōq modo: et
negat tales recipit ecclesia. Hiero. autem in prologo librum
istū numerat inter agiographa. Sed dicendū q̄ Hiero. lar-
ge sumit agiographa: vt in eis comprehendat primam spe-
ciem apocryphoz: sicut dictū est in prologo super Tobias.
Uel forte scriptoris ritio factū est hoc: qui scripsit agiogra-
pha vbi deberet scribere apocrypha: Ita dīc magister in hi-
storīis. **P**remittit autē Hiero. prologum: in quo causam
trāstionis et modum aperit. Transtulit enim Hiero. pro-
pter varias et corruptas editiones: magis sensum ex sensu;
q̄ verbum ex verbo sequens. Raban⁹ vō lib⁹ istū exposuit.

Explicit Epitoma in librum Judith.